

BIZOTTSÁG KONTRA FERNÁNDEZ GÓMEZ

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. szeptember 14.*

A C-417/05. P. sz. ügyben,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: D. Martin és L. Lozano Palacios, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2005. november 24-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

Maria Dolores Fernández Gómez (képviseli: J. R. Iturriagagoitia abogado),

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Schintgen, P. Küris, G. Arestis (előadó)
és J. Klučka bírák,

főtanácsnok: L. A. Geelhoed,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. május 17-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az
ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Európai Közösségek Bizottsága az Elsőfokú Bíróság által a T-272/03. sz., Fernández Gómez kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 13-án hozott ítélet (EBHT 2005., I-A-229. o. és II-1049. o., a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az Elsőfokú Bíróság egyrészt megsemmisítette a munkaszerződések megkötésére felhatalmazott hatóságnak M. D. Fernández Gómez szerződése meghosszabbítását megtagadó 2003. május

12-i határozatát (a továbbiakban: megtámadott határozat), másrészt a Bizottságot a felperes által e határozat miatt elszenvedett kár megtérítéseként részére 50 000 euro megfizetésére, valamint a költségek viselésére kötelezte.

Jogi háttér, a jogvita alapját képező tényállás és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás

- 2 Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 5. o.) 2. és 3. cikkének 2004. április 30-ig hatályban lévő szövege határozza meg az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatát (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeit (a továbbiakban: alkalmazási feltételek).
- 3 Az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében ideiglenes alkalmazottnak kell tekinteni „a költségvetés egyes intézményekre vonatkozó részéhez mellékelt beosztásjegyzékben felsorolt és a költségvetési hatóságok által ideiglenesnek minősített beosztások betöltésére felvett alkalmazottak”-at.
- 4 Az alkalmazási feltételek 8. cikke különösen azt mondja ki, hogy a 2. cikk a) pontjának hatálya alá tartozó ideiglenes alkalmazottak határozott vagy határozatlan időre alkalmazhatók, valamint a határozott idejű alkalmazottak szerződése legfeljebb egy alkalommal, határozott időre hosszabbítható meg.
- 5 1994. október 18-án a Bizottság elfogadta a Bizottság szervezeti egységei és meghatározott csoportokba tartozó személyi állomány közötti kapcsolatokra irányadó helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot (a továbbiakban: helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzat).

- 6 E szabályzat alapján az eltérő csoportokba tartozó személyi állomány lehet „a szabályzat hatálya alá nem tartozó személyi állomány”, illetve „bizonyos különleges csoportokba tartozó [személyi állomány]”. Az említett szabályzat I. B. pontja értelmében a „bizonyos különleges csoportokba tartozó [személyi állomány]” alatt „a személyzeti szabályzat, az alkalmazási feltételek vagy a közjog hatálya alá tartozó emberi erőforrást” kell érteni. Ez utóbbi kifejezések felölelik a kiegészítő alkalmazottakat, a kirendelt nemzeti szakértőket, a személyes okokkal indokolt szabadságon lévő vagy részmunkaidős tisztviselőket és alkalmazottakat, az egykori tisztviselőket és ideiglenes alkalmazottakat, valamint a „Közösség egyéb alkalmazottait”.
- 7 1996. november 13-án a Bizottság elfogadta „Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (alkalmazási feltételek) 2. cikkének a) pontja alá tartozó ideiglenes alkalmazottakra vonatkozó politikát” (a továbbiakban: a Bizottság 1996. november 13-i határozata). E határozat az új irányvonal jegyében az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja alá tartozó ideiglenes alkalmazottak felvételére, kiválasztására, valamint szerződésük időtartamára, a Bizottságnál betöltött egyéb adminisztratív pozíciók, valamint a Bizottsággal kötött szerződések időbeli halmozódásának korlátozására, illetve az őket esetleg érdeklő belső és külső versenyvizsgákra vonatkozó „gyakorlati rendelkezéseket” határoz meg.
- 8 E határozat 6. pontjának b) és c) alpontja meghatározza a szerződések időtartamát, valamint az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja alá tartozó azon ideiglenes alkalmazottakra vonatkozó halmozódást megtiltó szabályok részleteit, akiknek 1996. december 1-je után szerződést ajánlottak fel (a továbbiakban: halmozódás tilalma). A 6. pont c) alpontja különösen az alábbiakat írja elő:

„A Bizottságnál a nem tisztviselő személyi állomány tagjainak foglalkoztatása nem haladhatja meg a 6 évet. A hat év kiszámításakor a 2-a) vagy 2-b) pont szerinti ideiglenes alkalmazottként, kiegészítő alkalmazottként és a szabályzat hatálya alá nem tartozó személyi állomány tagjaként eltöltött időszakokat kell figyelembe venni. [...] Az ajánlásokat a főigazgatóságoknak kell megküldeni, hogy a felvételre vonatkozó javaslataik során ezt a halmozódási korlátozást alkalmazni tudják.”

- 9 1996. november 14-én a „Személyzeti és Igazgatási” főigazgatóság (a továbbiakban: IX. főigazgatóság) főigazgatója tájékoztató levelet küldött az alkalmazottaknak „Az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja alá tartozó ideiglenes alkalmazottakra vonatkozó új politikáról”. A nem határozatlan idejű alkalmazottak alkalmazását hat évben maximáló halmazódás tilalmával kapcsolatban a levélben kifejtette, hogy ezen maximális időtartam kiszámításakor különösen a Bizottságnál „kirendelt nemzeti szakértőként vagy a szabályzat hatálya alá nem tartozó egyéb személyi állomány tagjaként eltöltött [...] valamennyi időszakot” figyelembe kell venni.
- 10 M. D. Fernández Gómez három éven keresztül, 1997. december 1-je és 2000. november 30-a között dolgozott kirendelt nemzeti szakértőként a Bizottságnál. Ezt követően 2000. december 1-je és 2001. február 15-e között kisegítő alkalmazottként foglalkoztatták két és fél hónapig.
- 11 Ezt követően jelentkezett a „Kereskedelmi” főigazgatóságon a 13T/TRADE/2000 álláshirdetésben meghirdetett, négy ideiglenes állás betöltésére kiírt állásra. A szerződés időtartamával kapcsolatban az álláshirdetés az alábbiakat tartalmazta:

„Egy jelölt kinevezésekor [...] a Bizottság köteles az 1996. november 13-i határozatában foglalt, az [alkalmazási feltételek] 2. cikkének a) pontja alapján kötött szerződések időtartamát maximum három évre korlátozni, és legfeljebb egy alkalommal, egy évre történő meghosszabbításra vonatkozó szabályokat alkalmazni.”

- 12 M. D. Fernández Gómez – miután jelentkezését elfogadták – a Bizottsággal az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja szerinti ideiglenes alkalmazotti szerződést kötött. E szerződés, amely 2001. január 17-i keltezésű, 2001. február 16-án lépett hatályba. Az említett szerződés 4. cikke értelmében annak időtartama két év, kilenc és fél hónap, vagyis 2003. november 30-án szűnik meg.

- 13 E szerződésről a fellebbezési eljárásban ellenérdekű felet egy 2001. január 19-én kelt levélben tájékoztatták, amelyben a Bizottság illetékes szervezeti egysége felhívta M. D. Fernández Gómez figyelmét arra, hogy „a szerződést két év kilenc és fél hónap időtartamra kötötték, és az a Bizottságnak az egyes szerződéstípusok maximális időtartamát megállapító 1996. november 13-i határozata értelmében nem hosszabbítható meg”.
- 14 2003. február 13-án M. D. Fernández Gómez elektronikus levelet küldött a IX. főigazgatóság egy alkalmazottjának, Daum asszonynak. E levél, amelynek tárgya „Kérdések a kirendelt nemzeti szakértők kirendelésével kapcsolatban”, az alábbiakat tartalmazta:

„[...] szíves tájékoztatását szeretném kérni az alábbiakról:

- a »halmozódás tilalma« (a Bizottság 1996. november 13-i határozata) alkalmazható-e a kirendelt nemzeti szakértők kirendeléseire, amelyek 2002. január 5-e előtt kezdődtek, és ezen időpont előtt be is fejeződtek? Amennyiben igen:

- mely időponttól alkalmazandó, illetve

- mi az oka annak, hogy e korlátozás nem szerepel a Bizottság 2001. február 9-i határozatában (amely a kirendelt nemzeti szakértők alkalmazási feltételeit szabályozza), és mi az oka annak, hogy az 1996. november 13-i határozat nem említi a kirendelt nemzeti szakértők kirendelésben eltöltött időszakait?

[...]”

- 15 A IX. főigazgatóságnak küldött 2003. április 3-i feljegyzésében az M. D. Fernández Gómezt foglalkoztató egység vezetője elsősorban az ő ideiglenes alkalmazotti szerződésének összesen négy év időtartamára történő meghosszabbítását kérte, amely álláspontja szerint e szerződés maximális lehetséges időtartama. E meghosszabbítás iránti kérelem egyebekben tartalmazta azokat az okokat is, amiért az érintett személynek az egységnél történő megtartása „különösen kívánatos”. Egyebekben az említett feljegyzés kifejtette, hogy a Bizottság 1996. november 13-i határozata nem írja elő, hogy a kirendelt nemzeti szakértőként történő kirendelés időszakát a halmozódás tilalmában előírt hat év kiszámítása szempontjából figyelembe kellene venni. Ugyanezen feljegyzés azt is megemlíttette, hogy a kirendelt nemzeti szakértőket a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzat nem „a szabályzat hatálya alá nem tartozó alkalmazottként” említi.
- 16 2003. május 12-én a IX. főigazgatóság elektronikus levelet küldött az M. D. Fernández Gómezzel szemben az egységénél dolgozó egyik alkalmazottnak. E levél a következőket tartalmazta:

„[Megkértek, hogy] válaszoljak két, a 2. cikk a) pontja alá tartozó [ideiglenes alkalmazott], M. D. Fernández Gómez [...] 2003. április 3-i feljegyzésben kért meghosszabbításával kapcsolatos üzenetre.

M. D. Fernández Gómez közvetlenül Daum asszonyhoz intézte a kirendelt nemzeti szakértők vonatkozásában a halmozódás tilalmában figyelembe veendő időtartammal kapcsolatos kérdését, amelyre azt a választ kapta, hogy az állandó gyakorlat értelmében a kirendelt nemzeti szakértők ezen időszakát „a szabályzat hatálya alá nem tartozó alkalmazottak” időszakaként veszik figyelembe. [...]

Az alábbiakban megerősítem, hogy e két ideiglenes alkalmazott esetén – mint az ilyen helyzetben levő valamennyi más személy esetén – nincs mód a kirendelt nemzeti szakértőként eltöltött időszak figyelmen kívül hagyására, sem szerződésük megszűnésének felülvizsgálatára.

[...]”

- 17 E levelet elektronikus levélként 2003. június 18-án küldték meg M. D. Fernández Gómeznak.
- 18 2003. július 11-én M. D. Fernández Gómez a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be, amelyet a Bizottság 2003. október 29-i határozatában elutasított.
- 19 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. augusztus 4-én benyújtott keresetlevelében M. D. Fernández Gómez időközben keresetet terjesztett elő, amelyben a megtámadott határozat megsemmisítését, másrészt az elszenvedett kárért a Bizottság 101 328,60 euro késedelmi kamattal növelt összeg megfizetésére történő kötelezését kérte.
- 20 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához ugyanazon a napon benyújtott külön beadványban M. D. Fernández Gómez kérelmet terjesztett elő a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság elnöke a T-272/03. R. sz., Fernández Gómez kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 16-án hozott végzésével (EBHT-KSZ I-A-197. és II-979. o.) e kérelmet – a költségek kérdésében történő későbbi határozathozatal lehetőségének fenntartásával – elutasította.
- 22 2004. január 29-én nyilvántartásba vett iratban a Bizottság az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő.

- 23 2004. április 30-i határozatával az Elsőfokú Bíróság az elfogadhatatlansági kifogásnak az érdemi ügyszövhöz történő egyesítéséről rendelkezett.
- 24 Megtámadott ítéletében az Elsőfokú Bíróság – miután a keresetet elfogadhatónak nyilvánította – megsemmisítette a megtámadott határozatot, és a Bizottságot az elszenvedett kár megtérítéseként 50 000 euro megfizetésére kötelezte M. D. Fernández Gómezt részére.

A felek kérelmei

- 25 A fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - a jogvita kapcsán hozott határozat keretében adjon helyt az általa az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban előadott kérelmeknek, és ennélfogva utasítsa el a T-273/03. sz. ügyben benyújtott keresetet;
 - másodlagos kérelmében azt kéri, hogy utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz;
 - kötelezze M. D. Fernández Gómezt az eljárás költségeinek viselésére, ideértve az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban volt eljárás során felmerült saját költségeit is.

26 A fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- a fellebbezést teljes egészében utasítsa el;

- a Bizottságot kötelezze az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek és a Bíróság előtti fellebbezés költségeinek viselésére.

27 A Bíróság Hivatalához 2006. február 23-án érkezett levelében a Bizottság a Bíróság eljárási szabályzata 117. cikkének megfelelően válasz benyújtására kért engedélyt. 2006. március 8-án hozott határozatában a Bíróság elnöke elutasította a kérelmet.

A fellebbezésről

28 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság három jogalapot hoz fel. Az elsőt abban jelöli meg, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot a tekintetben, hogy a keresetet elfogadhatónak minősítette. A második jogalap az alkalmazási feltételek 8. cikkére és a halmozódás tilalmára vonatkozó téves jogalkalmazás. A harmadik jogalap a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél által elszenvedett állítólagos kár összegének meghatározásával és megállapításával kapcsolatos téves jogalkalmazás.

Az első jogalapról

- 29 Az Elsőfokú Bíróság elsőként a megtámadott ítélet 37. pontjában megállapította, hogy az adminisztráció által M. D. Fernández Gómez szerződésének meghosszabbításával kapcsolatos, az egységvezető által 2003. április 3-án benyújtott kérelemre adott választ a megtámadott határozat – vagyis a 2003. május 12-i elektronikus levél – tartalmazta.
- 30 Ugyanezen ítélet 38. pontja értelmében a megtámadott határozat e kérelmet azért utasítja el, mert a halmozódás tilalmának alkalmazása során be kell számítani a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél által a Bizottság egy szervezeti egységénél kirendelt nemzeti szakértőként eltöltött három évet, amely időszak hozzáadódik egyrészt ahhoz a két és fél hónaphoz, amelyet ott kisegítő alkalmazottként töltött el, másrészt ahhoz a két év, kilenc és fél hónaphoz, amelyet ott ideiglenes alkalmazottként töltött el, amely időszakok együttesen kitöltik a halmozódás tilalmában foglalt maximum hatéves időszakot.
- 31 Ezt követően a Bizottság által előadott elfogadhatatlanságra – amelynek értelmében a megtámadott határozat csak a fellebbezési eljárásban ellenérdekű félnek ideiglenes alkalmazotti szerződése tartalmát erősíti meg – válaszként az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 43. pontjában úgy vélte, hogy a megtámadott határozatnak a szerződéssel és a 2001. január 19-i, e szerződést megküldő levéllel való összevetése alapján megállapítható, hogy az említett határozat egy új elemet tartalmaz, mivel – arra hivatkozva, hogy a halmozódás tilalmának alkalmazása során figyelembe kell venni a kirendelt nemzeti szakértőként a Bizottság valamely szervezeti egységénél eltöltött időszakot – a hatályos szabályozás alapján megtagadja az említett szerződés meghosszabbítása iránti kérelem teljesítését, ugyanis a korábbi jogi aktusok csak a szerződés időtartamának kérdésében foglaltak állást, anélkül hogy annak – megszűnésekor esedékes – meghosszabbításával kapcsolatban nyilatkoztak volna.

- 32 Miután az Elsőfokú Bíróság mindezek alapján a megtámadott ítélet 44. pontjában megállapította, hogy a megtámadott határozat nem egy korábbi határozatot megerősítő, hanem a fellebbezési eljárásban ellenérdekű félnek sérelmet okozó jogi aktus, végül – ugyanezen ítélet 45. és 46. pontjában – megállapította, hogy a személyzeti szabályzat szerinti határidőket tiszteletben tartották, így végül az említett ítélet 47. pontjában a keresetet egészében elfogadhatónak nyilvánította.
- 33 A Bizottság álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság ezzel több ponton is tévesen alkalmazta a jogot. Ezzel kapcsolatban különösen kifejti, hogy a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél nem terjesztette elő a személyzeti szabályzat értelmében vett kérelmet ideiglenes alkalmazotti szerződésének meghosszabbítása iránt, amely miatt a kereset már ezen egyetlen okból is elfogadhatatlan. A Bizottság hozzáteszi, hogy a megtámadott határozat valójában egy egyszerű tájékoztató levél, amely nem minősül határozatnak, tehát nem minősülhet sérelmet okozó aktusnak sem.
- 34 Emlékeztetni kell a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) és (2) bekezdésére, amelyek értelmében:

„(1) Az e személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó bármely személy kérelmezheti, hogy a kinevezésre jogosult hatóság határozatot hozzon személyével kapcsolatban. A kinevezésre jogosult hatóság a kérelem benyújtásának időpontjától számított négy hónapon belül közli az érintett személlyel indokolással ellátott határozatát. Ha e határidő végéig a kérelemre nem érkezik válasz, akkor az hallgatólagos elutasító határozatnak tekintendő, amellyel szemben a (2) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően panasszal lehet élni.

(2) Az e személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó bármely személy panaszt nyújthat be a kinevezésre jogosult hatósághoz az őt hátrányosan érintő intézkedés ellen; ez

arra az esetre is vonatkozik, amikor az említett hatóság határozatot hozott, és arra az esetre is, amikor az elmulasztotta a személyzeti szabályzatban előírt intézkedés elfogadását [...]

[...]”

35 Meg kell állapítani, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a kinevezésre jogosult hatósághoz csak a személyzeti szabályzatban meghatározott személy nyújthat be kérelmet.

36 A fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél ideiglenes alkalmazottként a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdésében említett személyek körébe tartozik, tehát mint ilyen, benyújthat az e rendelkezésben foglaltak szerinti kérelmet. Ezt követően azt kell megvizsgálni, hogy ténylegesen benyújtott-e ilyen kérelmet.

37 Mint az a Bíróság előtti iratokból is következik, a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél 2003. február 13-án a jelen ítélet 14. pontjában idézett elektronikus levélben szerződése tárgyában kapcsolatba lépett a IX. főigazgatósággal. A fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél – anélkül, hogy különösen ragaszkodott volna ahhoz, hogy e levél a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelemnek minősüljön – arra hivatkozik, hogy személyes közbenjárását követően egységvezetője révén szerződésének meghosszabbítása iránti kérelmet nyújtott be.

38 Valóban tény, hogy 2003. április 3-i feljegyzésében az említett egységvezető kérte a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél szerződésének meghosszabbítását. Ugyanak-

kor – mint az a személyzeti szabályzat 90. cikke (1) bekezdésének a jelen ítélet 34. pontjában idézett egyértelmű megfogalmazásából következik – csak az említett személyzeti szabályzatban meghatározott személyek nyújthatnak be ilyen kérelmet. A Bizottság valamely szervezeti egysége által egy másiknak küldött feljegyzés nem tartozik ugyanakkor e rendelkezés hatálya alá. Egyebekben kitűnik, hogy egy ilyen feljegyzést csak az e rendelkezésben foglalt eljárás megkerülésével lehetne az említett rendelkezésben meghatározott kérelemnek tekinteni.

39 Egyebekben a fent említett 2003. február 13-i elektronikus levélből is következik, hogy a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél nem kérte arra a kinevezésre jogosult hatóságot, hogy rá vonatkozó határozatot hozzon. E levélben – amelynek címe „Kérdések a kirendelt nemzeti szakértők kirendelésével kapcsolatban” – a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél valójában mindössze a halmozódás tilalmának az ő esetére történő alkalmazásával kapcsolatban tett fel kérdéseket.

40 Mindebből következően a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél semmilyen, a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelmet nem nyújtott be.

41 E körülmények alapján még meg kell vizsgálni, hogy egy ilyen kérelem hiányában a megtámadott határozat sérelmet okozó jogi aktusnak minősül-e, mivel a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél e jogi aktus ellen a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése értelmében vett panaszt nyújtott be.

42 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy csak a felperesre kötelező joghatással járó, érdekeinek – jogi helyzete lényeges megváltoztatásával történő – közvetlen és azonnali befolyásolására alkalmas jogi aktusok vagy intézkedések minősülnek sérelmet okozónak.

- 43 Elsőként meg kell állapítani, hogy a IX. főigazgatóság 2003. május 12-i elektronikus levele nyilvánvalóan nem minősül ilyen jogi aktusnak.
- 44 Valójában annak feltételezésekor, hogy a szóban forgó elektronikus levél tartalmaz-e határozatot, az ítélkezési gyakorlat értelmében a személyzeti szabályzatban meghatározott személyek tekintetében csak a munkaszerződésben foglaltak alapján keletkezhet joghatás (lásd e tekintetben a 329/85. sz., Castagnoli kontra Bizottság ügyben 1987. július 9-én hozott ítélet [EBHT 1987., 3281. o.] 10. és 11. pontját és a 95/87. sz., Contini kontra Bizottság ügyben 1988. május 4-én hozott végzés [EBHT 1988., 2537. o.] 8. pontját). Nem vitatott ugyanakkor, hogy a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél – a személyzeti szabályzatban előírt határidőn belül – soha nem vitatta szerződésének a 2000. január 19-i kísérőlevélben foglalt feltételeit.
- 45 Mindezek mellett a 2003. május 12-i levéllel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az az említett feltételekkel kapcsolatban semmilyen új elemet nem tartalmaz sem a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél szerződése megszűnésének időpontjára, sem az említett szerződés meghosszabbítására vonatkozóan.
- 46 Márpedig az a jogi aktus, amely egy korábbi jogi aktushoz képest semmilyen új elemet nem tartalmaz, hanem csak tisztán azt megerősítő jogi aktusnak minősül, ezen okból még nem eredményezi a jogorvoslati határidő újbóli megnyitását (lásd a 23/80. sz., Grasselli kontra Bizottság ügyben 1980. december 10-én hozott ítélet [EBHT 1980., 3709. o.] 18. pontját).
- 47 Meg kell tehát állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság azzal, hogy – a megtámadott ítélet 37. pontjában – úgy vélte, hogy a megtámadott határozat az M. D. Fernández Gómez szerződésének meghosszabbítására irányuló, egységszervezője által 2003.

április 3-án benyújtott kérelemre az adminisztráció által adott válasznak minősül, majd ugyanezen ítélet 44. pontjában kimondta, hogy a megtámadott határozat sérelmet okozó jogi aktusnak minősül, és ugyanezen ítélet 47. pontjában a fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél keresetét elfogadhatónak nyilvánította, megsértette a személyzeti szabályzat 90. és 91. cikkét.

- 48 Következésképpen a fellebbezés első jogalapját a Bizottság által felhozott többi jogalap vizsgálata nélkül el kell fogadni, és meg kell semmisíteni a megtámadott ítéletet. Ennek következményeként szintén meg kell semmisíteni a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az a Bizottságot az M. D. Fernández Gómez által a megtámadott határozat elfogadása miatt állítólag elszenvedett kár megtérítésére kötelezte.

Az Elsőfokú Bíróság előtti keresetről

- 49 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első francia bekezdésének második mondata szerint az Elsőfokú Bíróság határozatának hatályon kívül helyezése esetén, ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti. A jelen esetben ez a helyzet.

- 50 A fenti 43–47. pontból következik, hogy a Bizottság által az Elsőfokú Bíróság előtt előadott elfogadhatatlansági kifogásnak helyt kell adni. Következésképpen M. D. Fernández Gómez keresetét, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani annyiban, amennyiben az a megtámadott határozat megsemmisítésére irányul.

- 51 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy egy jogi aktus megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatatlansága egyben a kártérítési kérelem elfogadhatatlanságát is jelenti, amennyiben – mint nyilvánvalóan a jelen esetben is – e két kérelem között szoros kapcsolat áll fenn.
- 52 Mindebből következően M. D. Fernández Gómez keresetét, mint elfogadhatatlant, teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 53 A Bíróság eljárási szabályzata 122. cikkének első bekezdése szerint, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 54 Ugyanezen szabályzat 69. cikke 2. §-ának első bekezdése értelmében – amely a 118. cikk alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 55 Ugyanezen szabályzatnak a Közösségek és azok alkalmazottai közötti jogvitákra vonatkozó 70. cikke értelmében – amely az intézmények által e szabályzat 118. és 122. cikke alapján benyújtott fellebbezésekre alkalmazandó – az intézmények fő szabály szerint maguk viselik saját költségeiket. E feltételek értelmében a felek maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-272/03. sz., Fernández Gómez kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 13-án hozott ítéletét hatályon kívül helyezi.**

- 2) **M. D. Fernández Gómez által az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához benyújtott, a munkaszerződések megkötésére felhatalmazott hatóságnak M. D. Fernández Gómez szerződése meghosszabbítását megtagadó 2003. május 12-i határozatának megsemmisítésére és e határozat miatt állítólag elszenvedett kár megtérítésére irányuló keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.**

- 3) **A felek maguk viselik mind az elsőfokú, mind a fellebbezési eljárás során felmerült saját költségeiket.**

Aláírások